

**I. ĐỌC HIỂU (3,0 điểm)**

Đọc văn bản sau:

*Khi con chim bay đi lại tìm về tổ ấm  
Bao người xa xứ lại về với quê hương  
Nơi mẹ ta dãi dầu sương gió  
Vẫn tảo tần cho hạt gạo trắng trong*

*Kiều mãi đẹp khi đất nước vào xuân  
Em vẫn thảo thơm dịu dàng như cô Tấm  
Đất nước trải bao mùa binh biến  
Tổ quốc sáng ngời... "Đại cáo bình Ngô"*

*Tổ quốc mình chỉ một mẹ thôi  
Chân lấm bùn áo nâu sông vẫn vậy  
Dạy con biết ngọn nguồn sau trước  
Qua cay đắng tìm đến ngọt ngào*

*Đất nước hằn sâu trong những lời ca dao  
Yêu biết mấy những đảo chìm, đảo nổi  
Từ Hoàng Sa cho đến Trường Sa  
Tổ quốc thiêng liêng trong mỗi cuộc đời*

*Mẹ ghen ngào không nói nên lời  
Bao thân thương tràn đầy hạnh phúc  
Một ngày mai mặc dù chưa đúng lúc  
Ta thơm mầm... Tổ quốc rạng ngời hoa.*

(*Tổ quốc chỉ một mẹ thôi* - Nguyễn Tiến Đường, Tạp chí Văn nghệ Bình Dương, số 04, tháng 04/2014)

**Thực hiện các yêu cầu sau:**

**Câu 1.** Văn bản trên được viết theo thể thơ nào?

**Câu 2.** Trong đoạn thơ sau, quê hương Việt Nam được gợi lên qua những hình ảnh nào?

*Đất nước hằn sâu trong những lời ca dao  
Yêu biết mấy những đảo chìm, đảo nổi  
Từ Hoàng Sa cho đến Trường Sa  
Tổ quốc thiêng liêng trong mỗi cuộc đời*

**Câu 3.** Những dòng thơ sau giúp anh/chị hiểu gì về điều tốt đẹp “mẹ” đã dạy cho ta?/ **Mẹ đã dạy cho con điều gì qua những dòng thơ sau:**

*Tổ quốc mình chỉ một mẹ thôi  
Chân lấm bùn áo nâu sông vẫn vậy  
Dạy con biết ngọn nguồn sau trước  
Qua cay đắng tìm đến ngọt ngào*

**Câu 4.** Thông điệp mà anh/chị tâm đắc nhất rút ra từ văn bản?

**II. LÀM VĂN (7.0 điểm)**

**Câu 1.** Từ nội dung văn bản ở phần Đọc hiểu, hãy viết đoạn văn (khoảng 200 chữ) trình bày suy nghĩ của anh/chị về vai trò của quê hương, đất nước trong đời sống tinh thần của con người.

**Câu 2.**

*“Thuyền tôi trôi trên Sông Đà. Cảnh ven sông ở đây lặng tờ. Hình như từ đời Lí đời Trần đời Lê, quãng sông này cũng lặng tờ đến thế mà thôi. Thuyền tôi trôi qua một nương ngô nhú lên mấy lá ngô non đầu mùa. Mà tịnh không một bóng người. Cỏ gianh đồi núi đang ra những nõn búp. Một đàn hươu cúi đầu ngón búp cỏ gianh đẫm sương đêm. Bờ sông hoang dại như một bờ tiền sử. Bờ sông hồn nhiên như một nỗi niềm cổ tích tuổi xưa. Chao ôi, thấy thèm được giật mình vì một tiếng còi xúp-lê của một chuyến xe lửa đầu tiên đường sắt Phú Thọ – Yên Bái – Lai Châu. Con hươu thơ ngộ ngẩng đầu nhung khỏi áng cỏ sương, chăm chăm nhìn tôi lừ lừ trôi trên một mũi dề. Hươu vểnh tai, nhìn tôi không chớp mắt mà như hỏi tôi bằng cái tiếng nói riêng của con vật lành: “Hồi ông khách sông Đà, có phải ông cũng vừa nghe thấy một tiếng còi sương?”. Đàn cá dầm xanh quẫy vọt lên mặt sông bụng trắng như bạc rơi thoi. Tiếng cá đập nước sông đuổi mất đàn hươu vụt biến. Thuyền tôi trôi trên “Dải Sông Đà bọt nước lênh bênh – Bao nhiêu cảnh bấy nhiêu tình” của “một người tình nhân chưa quen biết” (Tản Đà). Dòng sông quãng này lững lờ như nhớ thương những hòn đá thác xa xôi để lại trên thượng nguồn Tây Bắc. Và con sông như đang lắng nghe những giọng nói êm êm của người xuôi, và con sông đang trôi những con đò mình nở chạy buồm vải nó khác hẳn những con đò đuôi én thắt mình dây cổ điển trên dòng trên”.*

(Trích *Người lái đò sông Đà*, Nguyễn Tuân - *Ngữ văn 12, tập một*, NXB Giáo dục Việt Nam, 2016, tr.191 - 192)

Cảm nhận của anh/chị về vẻ đẹp của sông Đà trong đoạn trích trên; từ đó, nhận xét chất thơ được thể hiện trong đoạn trích.

.....Hết.....

